

Már a harmadik tervezet készül a köztisztviselői státusrendezésről.

Budapest, augusztus 27. A holnapi minisztertanácsban a kormány dönt az állami telekvásárlások ügyében, hogy az új telekhen megindítható az építkezések. Ezenfelül a drágasági kérdése is szóba kerül majd a minisztertanácsban és intézkednek a drágasági anket összevívása érdekében. Egyes lapok azt a hírt terjesztették, hogy a kormány által a drágaság kérdésére vonatkozóan eddig végzett adatgyűjtés hibás alapokon indult el és ezért most az egész adatgyűjtés munkáját előlőrl kellett kezdeni. Értesüléseink szerint a dolog ilyen beállítása nem felel meg a valóságnak. Az eddig összegyűjtött adatok helytállóak, azonban még újabb statisztikai és csarnoki adatokkal egészítik ki, hogy minden közérdeklődési cikk átalakulásától pontos kimutatást lehessen majd terjeszteni az elé az anket elé, amelyet a jövő hét közepéig mindenestre megtartanak.

A köztisztviselők státusrendezésének a kérdése holnap még nem kerül minisztertanács elé, mert ebben az irányban a minisztériumok újabb munkálatokat végeznek. A státusrendezés mai állásáról beavatott helyen ezeket mondották:

A pénzügyminisztérium a státusrendezésről elkészített második tervezetét az egyes minisztériumoknak, továbbá a közigazgatási bíróság elnökének és a legfőbb állami számvizsgáló elnökének aia ki hozzászólás végett. Ez tegnap történt meg. A hozzászólások rövidesen beérkeznek a pénzügyminisztériumhoz. Ezeknek a hozzászólásoknak az alapján a pénzügyminisztérium azután újabb tervezet készíti. Ez már a harmadik tervezet lesz. Ezt a tervezet azután hozzászólás végett újból megküldik az összes minisztériumoknak, azonfelül valamennyi köztisztviselői érdekképviseletnek is. Ezeknek a hozzászólása után végleges formába öntik át a tervezet, úgy hogy az már a negyedik módosított formájában kerül a takarékpénztári bizottság plénuma, illetve a minisztertanács, majd a 33-as szanáló bizottság elé. Jelenleg ez a helyzet az ügyben és a szeptemberi hónapban még belekerül a legjobb esetben is, amíg a tervezet az összes szanálógató fórumokon átmege. Ennek a lassu, de alapos munkának az az előnye megles, hogy minden tényező és maguk az érdekelte köztisztviselők képviseletet is kifejtethet majd véleményüket.

Igy tehát azok a részletek, amelyek a státusrendezés tervéről eddig napvilágot láttak, kombinációk és nemjelentik azt, hogy a végleges tervezetbe belekerülnek. Az tény, hogy A státust és B státust alakítanak, vagyis normális státus és kihalt státus lesz. A létszámcsökkentést állományba való helyezést azonban mind a két státus tisztviselői kérhetik.

Vizsont a B státusba való helyezés nem azt jelentené, amit egyes lapok írtak, hogy ezeket a tisztviselőket B státusba is lehetne. A B. státusba kerülő állások bizonyos időn belül megszűnnek olyan módon, hogy a megűresedeit helyeket nem töltik be. A minisztériumok tárcaközi albizottsága és ennek a közvetlenül fölöttes fóruma, a takarékpénztári bizottság kebelében alakított státusrendező albizottság, majd maga

A tettesek helyett még mindig az autót keresik a Somogyi-ügyben.

Budapest, augusztus 27. A Somogyi-Bacsó-ügy újabb nyomozásában dr. Fűdes Rezső alezredes-hadbíró, mint ismeretes, a nyomozás elején kihallgatja Fényes Lászlót és több szocialista képviselőt, akik az ügyben felvilágosítással tudtak szolgálni. Vallomásaik alapján azután több aktív és nyugalmazott tisztet is kihallgattak. Ezek a nyomozás szálait Sátorajuhely irányába terelték. Az alezredes néhány hetet ezelőtt járt is Sátorajuhelyen és kihallgatja mindazokat, akik a határoló sátorajuhelyi utjáról, a Somogyi és Bacsó gyilkosságokról tudtak valamit. Az alezredes visszatérése után most

a takarékpénztári bizottság ugyanis összeült, hogy az egyes közhatalokban hány állást kell okvetlenül megtartani.

Abban az esetben, ha például bizonyos ügykörben jelenleg 20 tisztviselő működik, de csak 12 állásra van szükség, akkor annál az ügykörnél 12 tisztviselő kerül az A státusba és 8 a B státusba. A kiválasztásnál fontos, hogy semmiféle protekció ne érvényesüljön, hanem egyedül a rátermettség és az eddig teljesített munka. A pénzügyminisztériumhoz beérkező hozzászólásokban az egyes fórumok most különösen azt igyekeztek tisztázni, hogy az új státusban milyen legyen az arány a főiskolai, a középfokú és az alsófokú végzettségű közalkalmazottak között.

már új nyomok irányába folytatja a további kihallgatásokat. E kihallgatások megerősítették a sátorajuhelyi nyomot. A napokban több vallomás hangzott el a katonai ügyészségen, amelyek a gyilkossági ügy vizsgálatának fordulóját jelentik, ezért az alezredes megszakította a további kihallgatásokat és tegnap reggel elutazott mindazokra a helyekre, ahol a hald-autó megfordult és amely helyekről többen tanuvallomást tettek. Értesüléseink szerint az alezredes nemcsak Sátorajuhelyre, hanem több felvidéki városba is kiszállt és ott a tanukihallgatásokon kívül helyszíni szemléket is tart.

Az 5505-ös számú utlevél.

Energikus intézkedések — Beniczky Ödön szökése ellen.

Pünkösdtől óta a nyilvánosság előtt a leggyakrabban Beniczky Ödön neve szerepel, akit mint még emlékeztet, nyomban azután letartóztattak, amikor az Az Újság-ban közreadta azt a vallomását, amelyet a Somogyi-Bacsó-ügyben tett. Azóta igen gyakran került a nyilvánosság elé ez az ügy, Beniczky pedig továbbra is a Markó uccai fogház lakója maradt. Legutóbb súlyosan megbetegedett és kúria ellenében szabadlábra helyezését kérte. A budapesti törvényszék Török-tanácsa nem rendelte el szabadonbocsátását, míg végül legutóbb a Tábla teljesítette a kérést, tekintettel Beniczky megromlott egészségi állapotára. Beniczky védője lefektette késpénzben a 300 millió koronát és a vádlott kiszabadult. A nagy port fölvert ügy azonban, úgy látszik, nem kerül le a hatóságok napirendjéről, amit egy ma Szegedre érkezett távirat is bizonyít.

Mint még emlékeztet, a Török-tanács szeptember másodikára tűzte ki a Beniczky-pórt, amely talán az utóbbi évek egyik legérdekesebb pórének ígérkezik. Beniczky elhagyta a fogházat, — de a rendőrség nem engedte el szeme elől. A mai napon ugyanis távirat érkezett a budapesti főkapitányságtól a szegedi rendőrségre, amely Beniczky esetleges szökésétől szól.

A távirat megállapítja, hogy Beniczky

Ödönnek utlevele van, amelyet 1925 ben 5505/925. szám alatt állított ki a főkapitányság. Ezért feltehető, hogy Beniczky utlevelének birtokában megkísérli a szökést, tekintettel arra, hogy súlyos vádakkal van terhelve és a fővárosától csupán néhány nap választja el. A főkapitányság tehát felhívja a szegedi rendőrséget, hogy mindenképpen akadályozza meg Beniczky esetleges szökését, tartóztassa fel és vegye el utlevelét. Különösen óvatosságra és vigyázatra inti a távirat a szegedi rendőrséget, mivel Szeged körül nagyon is közel van sok helyen a trianoni határ és így Beniczky könnyebben és gyorsabban menekülhet esélye Szegeden át, mint máshol.

A szegedi rendőrség a távirat megérkezése után azonnal közölte a távirat szövegét az összes őrsökkel és őrszemekkel, különösképpen pedig fölkhívta a rókusi határrendelőség közvegi figyelmeztetést az ügyre. A határrendelőség pedig közölte az összes őrszemekkel, akik a határvonalon cirkálnak és akik szintén naponta hoznak be a kapitányságra olyanokat, akik utlevél nélkül próbálnak átszökni a határon. Az 5505. számú utlevelet tehát most már minden rendőr figyeli és figyeli Beniczky Ödönt is, akiről azt hiszik, hogy netán meghiséri az elmenekülést a főváros elől.

A tanács megadja a színháznak a békebeli szubvenciót.

Az elmúlt színházi szezon meglehetősen keserves és küzdelmekkel teljes volt úgy a színházgazdát, mint a város közönsége szempontjából. A rossz színházi konjunktúra a szezon végé felé erősen megnyirbálták a közönség igényeit, de próbára tették a színház anyagi és erkölcsi ellenálló képességét is. Különösen az évad második felében mérgezedett el a helyzet, amikor többször megtörtént, hogy a tiszparti palota némán és sötétben fogadta az estét, mert nem akadt az egész városban három kíváncsi ember egy-egy Molière- vagy Shakespeare-darab, még többször megesett, hogy a színészek két-három hetes vergődéses várakozással kaphatták csak meg leszállt gázsijukat, az állandó fizetési zavarokkal küzdő színházgazdát pedig a városiól kért többször anyagi segítséget, hol szubvenció, hol kölcsön, hol rögzötti segély formájában. Az instabilciának rendszert volt is valami eredménye, de csak olyan kényszerrellett féltéremény,

amely a bajok radikális orvoslására sohasem volt elegendő és így a válságot állandósította a színháznál.

Az elmúlt szezonban gyakran fölmerült az a gondolat, hogy a színháznak meg kellene adni azt a segítséget, amelyet a háborúelőtti években is megkapott a városiól, még pedig a színházi épület fűtésén és világításán kívül évi nyolcezer aranykorona szubvenciót, de csak abban az esetben, ha a színházgazdát hozzájárul ahhoz, hogy a színház bevételeit és kiadásait a város egyik tisztviselője tartassa állandó ellenőrzés alatt. A színházgazdát többször kijelentette, hogy szívesen elfogadja és teljesíti ezt a föltételt, a tanács azonban, amikor döntésre került volna a sor, nem találta meg elérkezettnek az időt a kérdés végleges elintézésére. Így — sok kínlódás és bizonytalanság után — véget ért a szezon, amelynek keservebb nem igen akad a szegedi színház történetében — és a számban erősen megfoglyhozott társulat át-

hurcolkodott nyári állomására, Hódmezővásárhelyre.

Hódmezővásárhelyen a színházi viszonyok még sira' masabbnak bizonyultak. A direktor eddigi deficitje állítólag meghaladja a háromszázmillió koronát és az auspiciumok olyanok, hogy a vásárhelyi szezon hátraevő felől sem várhat lényegesebb kárpótlást. A szomszéd város hatósága egész közömbösen kezeli a színház, illetve a színházszul sorsát és a vásárhelyi hivatalos közvéleményben az a neveléses álláspont jutott érvényre, hogy a társulat vásárhelyi deficitjét is Szeged város fizesse meg fölötti való örömben, hogy színháza társulatának nyári állomást ad Hódmezővásárhely.

Ezekből pedig az kövekesik, hogy a szegedi színházat a közeledő kapunyitás pillanatában már terhelni fogja a Vásárhelyen szerzett deficit — talán kétszáz, talán háromszázmillió korona — és így mindjárt akad helye annak a nyolcezer aranykorona szubvenciónak, amit Szeged város közönsége esetleg megadna a színháznak. Nem lehet tehát reménység arra, hogy a jövő színházi szezon simábban, eredményesebben peregjen le, mint a tavalyi, amikor a kezdet legalább tehermentes volt és a szezon első hónapjaiban még nem is jelentkeztek azok a bizonyos rossz konjunktúrák.

Pedig a tanácsban megvan már a hajlandóság a békebeli színházi szubvenció megadására. Ismeretes, hogy Scultty Sándor főszámvévo a jövő évi városi költségvetéstervezet összeállítására alkalmával előirányozta a színházi épület fűtését és világítását, valamint nyolcezer aranykorona szubvenciót is. A csütörtöki tanácsülésre most javaslatot terjesztett ebben az ügyben. Javasolta, hogy a tanács járuljon hozzá a költségvetés tervezés szerinti megoldáshoz, de mondja ki, hogy az előírt szubvenciót csak akkor kapja meg a színház, illetve a színházgazdát, ha előír, hogy a színház pénzügyeit a város egyik szakértő alkalmazottja állandóan ellenőrizhesse és intézhesse. A kérdés azért aktuális, mert a kormány most hagyta jóvá a közgyűlésnek azt a határozatát, amellyel Andor Zeiga szerződését három évvel meghosszabbította és felszólította a várost, hogy most már kösse meg a színházgazdát az új szerződést. A főszámvévo véleménye szerint a színház szubvenciójának mértékét ebben a megközelítő szerződésben kellene megállapítani.

A tanácsülésen kedvező álláspont alakult ki. A tanács tagjai tetszéssel fogadták a főszámvévo előterjesztését.

— En még abba is belemennék — mondotta az elnök Beker Pál polgármesterhelyettes —, hogy azt az ellenőrző közeget, aki a színház pénztárát kezelné, a város fizesse, mert a város anyagi érdekeinek védelméről van szó és az ellenőrzés haszna föltétlenül nagyobb lesz, mint amennyibe kerül.

Gál Endre kultúratanácsnok javaslatára a tanács úgy határozott, hogy addig nem köti meg az új szerződést, amíg Andor Zeiga vissza nem érkezik Szegedre.

Kínai rendőrök belelöttek a munkások tömegébe.

Sanghai, augusztus 27. A tömeg a rendőrszoba előtt tüntetést rendezett négy munkás szabadonbocsátása miatt, akiket egy kuli megátámadása miatt tartóztattak le. A rendőrség e'bb a levágóbe lött, majd rálöt a tömegre. E lövelessel két embert megöltek és többet megsebesítettek.

A cseh légionáriusok a lelkeszek katonai szolgálatról való felmentése ellen.

Pága, augusztus 27. A cseh légionárius szövetség végrehajtó bizottsága ma ülést tartott és ebben kimondotta, hogy megengedhetetlennek tartja, hogy bármilyen egyháznak is legyen katonai lelkeszi hivatala. A katonai hatóság mondja a határozat, lehetőséget adhat a katonáknak, altiszteknek és tiszteknek arra, hogy vallási kötelezettségüknek a hadsereg keretén kívül is elegendő tegyenek. A polgári egyetemes szponzori nem tartja megengedhetőnek, hogy a lelkipásztorokat a katonai szolgálat alól felmenték.

— De azért most ne szaladjon. Újjon le egy kicsit. Szeretnék még valamit kérdezni.

— Ha parancsolja Excellenciád . . . A férfi meghajol.

— Nem parancsolom: kérem . . .

Csönd. Bányász hallgat. De mit is akar ettől a leánytól? . . . Bizonyosan semmit. Csak tartóztatni akarta pár percre meg. De miért? . . . Hisz nem szép ez a kereső lilium. Még csak nem is csinos. És mégis . . .

Végre szól, csakhogy valamit mondjon. — Azt akartam kérdezni: mikor jön megint Pestre? . . .

Zsuzsa szeme keresztültörte a miniszteri szoba falait: messzi tájakat kémiel a lelke . . . Ki tudja, mi történik otthon? . . .

— Talán soha . . . Talán örökre . . . Bányász megfedekezik az excellenciás tekintélyről.

— En nem tudom, mi az a kisugárzó, szuggesztív erő, ami magából kicsap — mondja —, amivel megfogott engem és amivel valószínűleg másokat is elbáboláz. Csak azt akarom még mondani, ha legközelebb feljön és már nem is lesz itt hivatalos dolga: szeretném, ha eljőne és még jobban szeretném, ha . . . ha . . . ez a halvány kis szája többe mosolyogna . . . Megigéri? . . .

A miniszter tekintete még egyszer végigszlik a leányon, azután az asztalon levő összekötött aktatömegre neheztül, amelyen a Mihályi Zsuzsa neve áll, amelyet tisztá-életű emberek egész néző szemmel hordtak össze, hogy egy kis életet biztosan ható szavakkal kioldhassanak . . .

Egy egészen kicsi és jelentéktelen asszonyi életet, amelynek büne az volt, hogy kivételesen tudott és mert boldog lenni, talán azért is lett kivételesen boldogtalan . . .